

СИНОВНА ДЛЪЖНОСТЪ

Вие, чада, слушайте родителитѣ си въ Господа; Защото това е праведно. И вие, отци (бащи), не раздражайте чадата си, но възпитавайте ги въ учение и наставление Господне.
Ефеесемъ гл. 9. ст. 1—4

Англичанинътъ Г-нъ Астингсъ бѣше търговецъ въ единъ отъ голѣмитѣ градове на Англия. Задомилъ се младъ, и станалъ баща на 9 дѣца. Астингсъ е билъ по нравъ твърдъ раздражителенъ; за най малко нѣщо се разсърдвалъ, викалъ, крѣщялъ и съ тоя си нравъ той, и самъ себе си ядосвалъ, че и другитѣ докачалъ, много пжте несправедливо. Въ домътъ си, той е билъ още по опърничавъ, и колкото дѣцата му ставали по много, той ставалъ по опакъ, дори жестокъ. Ступанката му, която е била една примѣрна по добрината си жена, винаги се е трудила съ кротость, съ сладки думи, да уталожва буйствата на мъжа си и да го задържа въ добро расположение къмъ нея си и къмъ дѣцата си, но често не сполучвала и въ двѣтѣ.

Каролъ, най голѣмиятъ имъ синъ, е билъ отъ ония дѣца, които ако ги управлявашъ съ мъдрость и кротость, биватъ лесноводими, послушни, но щомъ имъ заповѣдвашъ съ строгость, или ги често схопвашъ, и то пристрастно, ставатъ опаки. Каролъ, колкото и да бѣше отъ малка, любезно, кротко, послушно дѣте, но бащинитѣ му строгости легка полегка го